

Noaptea deschid uşile iadului

Flavius

Lumea răzvrătită pe început îşi recunoaşte păcatele,
bate clopotele nemulţumită de întâmplări,
rupe din sufletul încredinţat de Dumnezeu
şi uită de îndatoririle sale.

Nimic nu se ridică deasupra gândurilor ascunse,
să se îmbrace în cuvinte mărturisite,
în răni supurează sângele dezamăgirii,
viaţa are rigori ce se extind
şi nu se mai pot îndeplini.

Întunericul se pierde de lumină,
noaptea deschid uşile iadului
paznicii verifică orice identitate bolnavă
şi însuflă morţii bucuria pedepsei.